

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.40. Monasteria in Aquitania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. duodecimo animam Deo reddidit. Mo-
 A. C. 807. nasterium Gellonense ab eo nomen ac-
 cepit, & jam a longo tempore S. Guiliel-
 mi seu Wilhelmi de deserto appellatur.
 In aliquibus Ecclesiæ ejus memoria die,
 qua defunctus est, celebratur.

Boll. tom. 17.
p. 810.

§. XL.

Monasteria in Aquitania.

Astron. Du-
chéne to. 2.
p. 293.

Ludovicus Caroli Imperatoris filius, tu minimus, Rex Aquitaniæ in Regno suo, ad reducendam Disciplinam Clericalem & Monasticam, egregiam navavit operam.

Sub Principibus superiorum temporum Clerici totius Regni Aquitaniæ, quod a Ligeri nobili fluvio usque ad Pyrenæos extenditur, minus Divino Officio, quam illis artibus, quæ militantibus necessariae sunt, incumbebant, nam seu equitandum seu tela mittenda, par Clericorum ac militum erat peritia.

Ludovicus vero undique Magistros advocavit, qui Clericos tantum Ecclesiasticum, & litteras Divinas humanasque edocerent; ejus rei successus spem omnem superavit. Propensissimo in Monachos erat animo; & etiam propinqui sui Carolomanni exemplum secutus ipse cucullum induisset, si hanc a Rege Carolo parente suo impetrare potuisset. Inter Monasteria permulta

v. Coint. ann.
812. n. 29. 30.
Etc.

quæ a fundamentis erexit, vel reparavit Sæculum IX.
 viginti sex numerantur, suntque ex illis A.C. 807.
 notissima S. Filiberti seu Herense, † Car- † Noirmou-
 rofense, S. Maxentii, Nobiliacense (hæc tier.
 quatuor sunt in Diœcesi Pictaviensi) &
 S. Radegundis seu potius S. Cruéis in i-
 psa Civitate. Conchense in Diœcesi Ru-
 tenensi, Menatense, & Magnus locus † Manlieu.
 apud Arvernos, Marciliacense apud Ca-
 durcos, S. Chaffori Anicii Velaunorum,
 Saloniacense apud Limovicenses, Gras-
 sense seu Urbionense in Diœcesi Carcas-
 sonensi, & tandem Monasterium Ania-
 nense. Horum Monasteriorum pleraque
 originem suam Carolo Imperatori in ac-
 ceptis referunt, & credibile est, Ludovi-
 cum filium tum mandatis tum consiliis
 Parentis morem gessisse. Ludovici ex-
 emplo animati Episcopi & multi Laici
 Monasteria collapsa erigebant, aut nova
 fundabant.

Rex Ludovicus S. Benedictum Ania-
 nensem sibi carissimum adversus Refor- *vit. Ben. n. 43*
 mationis adversarios tuebatur. Saluta-
 ria sibi suadentem auscultabat, muneribus
 cumulabat, ejusque opera ad multa
 Monasteria reparanda utebatur. Ludo-
 vico jubente Benedictus Monachos duo-
 decim ad Monasterium Menatense in Ar-
 vernia misit, qui tot alios ad eandem Di-
 sciplinam pertraxerunt, ut post breve
 tempus Fratres ibi ferme sexaginta nu-
 mera-

Sæculum IX.
A. C. 807. merarentur. Item viginti Monachos misit in Monasterium S. Sabini seu Tarbellense in territorio Pictaviensi, & quadraginta alios ad Monasterium Masciacense in Biturigibus. Omnia hæc Monasteria Rex ei concessit, ut consuleret Monasterio Anianensi quod ob sterile solum tantam hominum multitudinem alere non poterat. Benedictus vero singulis Abbatem dabat, supremo in omnia regimine sibi reservato.

§. XLI.

Schisma Constantinopolitanum.

Sup. n. 1. 7. Interea Ecclesia Constantinopolitana
Sup. n. 19. turbis agitabatur. Tarasius Patriarcha, ut supra memoravimus, deposuerat
Lib. Synod. to. 7. Conc. p. 1192. vit. Th. Stud. n. 43. Josephum Presbyterum, quod is Constantino Imperatori illicito connubio Theodotam sibi jungenti Benedictionem nuptialem fuisset impertitus; nunc vero, cum Josephus apud Imperatorem Nicephorum, eo quod pacti fœderis inter ipsum & Bardanem Turcam, qui nomen Imperatoris assumpserat, Auctor fuisset, summam gratiam iniisset, Nicephorus animo constituerat efficere, ut Josephus muneri suo restitueretur. Nicephoro Patriarcha id recusante & negante, se unquam Antecessoris sui Decretum abrogaturum, Imperator dicebat; rem novam non esse, Sacerdotem ab altero depositum